MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS IV)
Klosterneuburg, Anfang 14. Jh. Seite 240r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

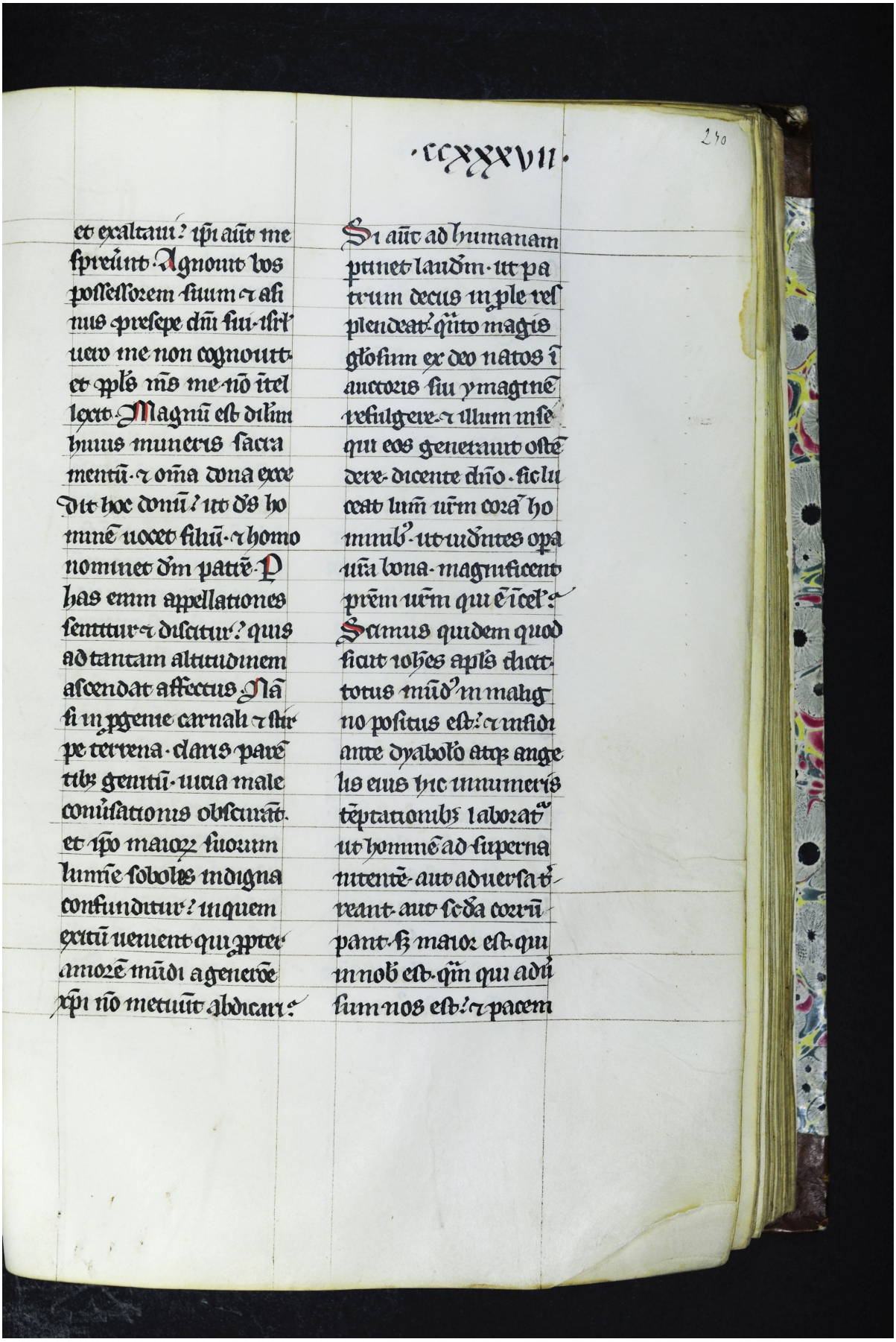

et exaltaui? ipi aūt me
spreuerunt. Agnouit bos
possessorem suum et asi
nus presepe dn̄i sui. isrl'
uero me non cognouit.
et ppl's m̄s me nō ītel
lexit. Magnū est dilm̄
huius muneris sacra
mentū. et om̄a dona exce
dit hoc donū? ut d's ho
minē uocet filiū. et homo
nominet d'm patrē. P
has enim appellationes
sentitur et discitur? quis
ad tantam altitudinem
ascendat affectus. Nā
si in pgenie carnali et stir
pe terrena. claris parē
tibꝫ genitū. uicia male
conuersationis obscurāt.
et ipo maiorꝫ suorum
lumīe soboles indigna
confunditur? inquem
exitū uenient qui ꝓpter
amorē mūdi a generōe
xp̄i nō metuūt abdicari?

Si aūt ad humanam
ptinet laud'm. ut pa
trum decus in ꝓle res
plendeat? q̄nto magis
glōsum ex deo natos ī
auctoris sui ymaginē
refulgere. et illum in se
qui eos generauit ostē
dere. dicente dn̄o. sic lu
ceat lum̄ ur̄m coram ho
minib'. ut uidentes opa
ur̄a bona. magnificent
prēm ur̄m qui ē īcel'?
Scimus quidem quod
sicut iohēs apl's dicit.
totus mūd' in malig
no positus est? et insidi
ante dyabolō atqꝫ ange
lis eius hic innumeris
tēptationibꝫ laborat'
ut hominē ad superna
nitentē. aut aduersa t'
reant. aut scd'a corrū
pant. sꝫ maior est. qui
in nob' est. q̄m qui adu
sum nos est? et pacem